

FRANCISCI PATRICII
PANARCHIAS
LIBER UNDECIMUS
DE ENTIIUM ORDINIBUS.

Diu iam de uno, et modo de uno trino principio, varias agitamus quæstiones. Quibus ad id pervenimus, ut et exactissimis rationibus, et sapientissimorum hominum testimoniis, et divinis insuper oraculis, vere sciamus, entia antequam fierent, in Deo fuisse omnia, et ex ipso, et per ipsum omnia esse facta. Et quæ facta sunt, in ipso vitam fuisse. Reliqua modo prosequamur, ac dicamus. Hæc vero omnia, quæ in Deo fuisse, et ab eo, et ex eo fuisse producta asserimus, necesse est, vel unum ens fuisse quod diceretur omnia, vel uno plura; vel omnia denique. Sed cur unum tantum? Cur tantum plura? Cur non etiam omnia. Priora namque illa duo, imbecillitatem potentiæ, et imperfectionem hyperxeos præ se ferunt. Quorum, neutrum dicere est fas. Omnia ergo, uti iam probatum, in se præhabuit. Et omnia producere, habuit necesse. Bonitas enim voluntatem fecit producendi, voluntas necessitatem. Vere enim, ut iam dictum est, scripsit Hermes voluntatem Dei sequitur necessitas. Omnia ergo ex ipso, et per ipsum facta sunt. Hæc vero omnia ex ipso, et extra ipsum producta, non iam cum ipso idem sunt. Atque ideo non sunt ipsum unum. Neque ipsa illa omnia, per quæ primissimum illud, una omnia est appellatum. Effectus enim, a causa quidem semper venit, non autem cum ea idem remanet. Hæc ergo producta, non sunt prima omnia, sed omnia secunda. Illic quidem uniter una cum uno, hic vero, et ab aliis, et inter se distincta. Nam si uniter una non sunt, necesse est, ea esse distincta. Et si distincta sunt, sunt multitudo. Sed quædam ne multitudo, et mutila? An tota, et integra multitudo? Si quædam tantum esset multitudo, pars esset multitudinis, et aliæ superessent multitudinis partes, quæ extra omnia essent. Atque ita omnia, non omnia essent. Et non omnia, essent omnia. Ergo dicendum. Ab uno, omnia esse producta; hoc est omnis multitudo, extra quam, et ultra quam, multitudo alia nulla sit, nec esse possit: ne unitas quidem ulla, præter primum unum. Multitudo autem hæc, quia non unum est, ab uno differt, et cum uno, non est idem. Nam si unum quod multitudine prius est, idem esset cum multitudine, prius, et posterius idem esset, et præterea unum, esset multitudo, et esset unum; et duo opposita essent idem, et causa idem esset cum causato, et causatum idem cum causa. At fas non est, hæc omnia confundi. Ergo fas nullo modo est, ut unum, idem sit cum multitudine, quæ illius proles est, et effectus. Effectum enim semper necesse esat, causa remissiore gigni. Vel enim idem ambo sunt, vel non idem. Si idem dicamus, modo relata sequentur impossibilia. Non sunt ergo idem. At, causa, et prior est natura, et potentior, ut pote quæ suis viribus id gignit, quod nec hyperxin, nec vires prius habebat. Hoc ergo firmum esto. Causatum omne, causa sua semper esse remissius. Ergo multitudo ab uno procreata, cum ipso uno, non est idem. Quid ergo, est ne ab eo penitus aliud? Si ita, erit ipsa ab uno omnino distans, nec uni ullo modo unita, aut coniuncta. Et inter ipsam, et unum; vacuum relinquetur intervallum. Oportet autem omnem entium progressionem esse continuatam. Id autem sit per hyperxeon coniunctionem: quæ sit per inferioris participationem a superiore. Et est utriusque communicatio, per utriusque facta Sympathiam. Oportet ergo causam, cum causato, et idem esse, et alterum: ita ut eorum identitas non omnino sit integra et sincera. Neque omnimoda sit in eis alteritas. Sed neque sint invicem temperatæ, ut quantum sint idem, tantundem sint et alterum. Hoc autem modo similitudo et dissimilitudo simul, inter ea intercedet. Simile enim est, quod identitatis partem suscipit. Dissimile vero, quod partem suscipit alteritatis. Hoc est, particeps factum sit utriusque. Si ita sit in omnibus causis, et causatis, omnis entium progressio, et a causis proditio, per similitudinem simul fiet et dissimilitudinem. Sed per illam prius, per hanc posterius. Prior enim hyperxis est, quam passio. Causa autem omnis de sua hyperxi, et essentia, causato aliquid largitur. Dissimilitudo vero ei aliunde venit quia in alteritatem cadit, per quam sit dissimile. Omnis ergo a causis